

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

עין משפט
נור מצוה

א [זרע] גָּלִים כְּרִי מַת
 ב שְׁמַן וְזֶה
 כ וְבָשָׂר כְּלֵי מַת
 ד מִתְמַלֵּא מִתְמַלֵּא
 ה וְבָשָׂר כְּלֵי מַת
 ו יְמִינֵנוּ וְבָשָׂר כְּלֵי
 ט פָּנִים כְּלֵי מַת כְּרִי
 י שְׁמַן כְּלֵי מַת כְּרִי
 ז שְׁמַן כְּלֵי מַת כְּרִי
 ח בָּשָׂר כְּלֵי מַת כְּרִי
 ט יְמִינֵנוּ וְבָשָׂר כְּלֵי
 י שְׁמַן כְּלֵי מַת כְּרִי
 ז מִתְמַלֵּא כְּלֵי מַת
 ח שְׁמַן כְּלֵי מַת כְּרִי

ר' ניסים גאון
שׁוֹמֵן הַבְּשָׂר
עִקּוֹר בְּהַלּוֹת בְּפָקָד
כִּיּוֹת אֶת הַמִּתְּפָנֵן
(בְּשָׂרָם), הַמִּתְּפָנֵן
טָבָרָה. אֲמֵר רַב הַנְּזָר
יִצְחָק סְנִיאָר בָּרְךָ
רַב יְזָקֵלָה. וּבְיוֹרוֹד דָּלִילָה
בְּסֻמָּן סְכָת בְּרִכּוֹת וּבְסֻמָּן
מְפַתֵּח דָּדוֹרִים, רַב יְזָקֵלָה
סְנִיאָר, וּרְבָה עֲקָרָהִים.

כל נמעיס לא נמען גדי
ככל נמי עלי"ג לפיכך
מימין נצערו וועו: כל
וואכל לומדלו. דע דאי
אבל בגין עשירים לעניינים לא וכי תימא
הכא לחומרא והכא לחומרא והתניא^ט רבי
שמעון בן אלעזר אומר "מערבין לחולה
ולוקין כרי מונו ולרבעתן בסעודה בינוית
של כל אדם קשא ומוי אמר ר"ש בן אלעזר
הרב והתניא רבי שמעון בן אלעזר אומר עוג
מלך הבשן פתחו מלואו ז ואבא החם היבי
ליעבד הדומי נהדריה [ונפקה] איבעיא
להו פלייע רבען עליה דרבי שמעון בן
אלעזר או לא ת"ש דאמר רבה בר בר חנה
אמר רבי יהנן עוג מלך הבשן פתחו
בארבעה החם דאייא אבעעה דהוא כי טבנא
אייא חד דהוי אבעעה דהוא כי מורה
בהתהו קא מורה אמר רב חייא בר רב אש
אמיר רב מערכין בבשר חי אמר רב שמי^ז
בר חייא מערכין בביבcis חיות וכמה אמר
רב נתמן בר יצחק^ט (אחת) פני אמר שחיטום:
הנorder מן המזון מותר במים כי ז מליח
מים הוא דלא איקרי מזון הא כל מייל
איקרי מזון לימא תהיי תינובתה דרב
שפומאל דרב ושפומאל דאמר תריזו אין
מכרבין ברווא מיינז מונות אלא על המשת
המণין בלבד ז לא אותבינה חדא זימנא
לימא תהיי תינובתו נמי מהא אמר רב
הונא זיין הא כל מייל זיין זואמר רבה
בר בר חנה כי היה אולנא בתריה דרבי
וותונן למיכל פרי רגינוסר כי הוונן כי
מאה הוה מנוקטין לכל חד וחד עשרה
עשרה כי הוינן כי עשרה הוה מנוקטין
כל חד וחד מאה מאה וכל מאה מיניא
(לא) הוי מחיק להו צנא בת תלאת סאי
הוה אבל להו לבולחן ואמר שבועתא
דא טעם לי זונא אימא מזונא אמר רב
הונא אמר רב שבועה שלא אוכל כבר

וְעוֹמֵד בָּבָה כִּכְרָה וְעַל אֶת מִזְבֵּחַ
מִזְבֵּחַ אֲמִתִּית בְּזַמָּן שָׁמָר שְׁבוּעָה שְׁלָא אַמְתִּית
בְּנֵי דָנִין מִזְבֵּחַ לְפָנֵי אֱלֹהִים כִּכְרָה וְ
שְׁאָנָן מִזְבֵּחַ בְּחַקְדָּשָׁת לְפָלֹג וְלִתְנִיחַ בְּדִין
וְאֶבֶל אָמֵר עַל אֶת מִזְבֵּחַ לְבָה אָמֵר לְבָה
דָּאָמֵר עַל מִזְבֵּחַ קָשִׁיא רִישָׂא חֲסֹרִי מִיחָסָד
מִזְבֵּחַ לְבָה וְאֶפְיוֹ אָמֵר עַל גַּעַשְׁתָּה כְּאֹמֶר
אָמֵר שְׁבֻעָה שְׁלָא אָכֵל כִּכְרָה וְמִזְבֵּחַ
עַצְמָנוּ בְּאָכֵל מִזְבֵּחַ לְבָה וּמַיְאָמֵר רַבִּי אַלְיעָזֶר הַכִּי
בְּבָה רַבִּי אַלְיעָזֶר אָמֵר כִּכְרָה וְעַל
הַקְרֵב אֶת מִזְבֵּחַ לְבָה לְפִי שָׁאן
חַתְנָאִי וְאַלְבָא דָּרְבִּי אַלְיעָזֶר: מִזְבֵּחַ לְנִיר בֵּין
דָּרְתָּנִיא בְּשֵׁשׁ אָמְרִים אֶת מִזְבֵּחַ לְנִיר בֵּין
מִזְבֵּחַ לְנִיר בֵּין וְלִשְׂרָאֵל בְּתְרֻמָּה אָמְרוּ
עַכְדָּה: הַלְּכָדָה עַל כְּלָdot. נָגֵן כָּל ז'

לכ"ע ליבנ' שיטרל רפא:

מסורת הש"ט

הנחות היב"ח

הנחות מהר"ב
רנסבורג

מוסך ר' ש'
באומרו כל דין עלי. כי דקמני מורה ממש ומתהלך
ולטור כהיר נולכין ומקומין. נול כהיר מורה קומין
וחון עלי. דלון מון גאנט גאנט גאנט גאנט
הס' מיט דען. גאנט גאנט גאנט גאנט גאנט
ושינויים ווסותניאו וטאוטניאו
שטולן וטוקון. גאנט גאנט גאנט גאנט גאנט
כל דין עלי קומין. וכל מל
רכז דלון קומין גאנט גאנט גאנט גאנט
מיין עלי עלי. גאנט גאנט גאנט גאנט גאנט
ונברוכת לה. לה.

רבינו חננאל
ועליה לרב יוסוף בקשאי
מורה ר' דבנא ר' שמעון
כך אויעו אמר רבנן כי מונע
להלמוד תלמיד ר' שמעון
ובינימית של כל ר' שמעון
יש איד' שמעון כי מונע
מלמד היבן, אך האיד
משנה היבן נזכר כי איד
בגמרא זו אוות בפירוש
שמעון נכו עלאו ואמר
ונע בפירוש בדור שבת
הזהר מהלמאו. זכרו
אם יש בפירוש היבן
הילאצין מונע מטודר
שאדיר ייחודה ביבנה,
לאור כל הפתוח טאנזין
ההנאה והם גני עליון
משום לא לאמונה, כי
יעירין עיניהם איברין
איברין (איברין יוניקו)
ואיבער לא להן מי פליין
עליה לא, לא, תדר איד
היבר בר כהן אויד איד
עיג פולך הבשן מהו
איבערעה שיט פליין
לאליהו. יאכין באין
ונע בפירוש היבן ענשין
איבער, ואכין תדר כהן
עד טאנזין, איד' כי כהן
הנאה מהאיד כהן כהן
סבון דרבנן, פושט
איזו טאנזין בפער
ובבנימית סבון [איאן]
שנטון. ומופרש בסוף
בר הנאה סבון [איאן]
שנטון. ונטוש בסוף
עוקץ רהה. יהוישילב כל
הווערטער וווערטער ר' ר' זיין
עוקץ רהה. יהוישילב כל